ਐਸ. ਕਾਲੀਸਵਰਨ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੋਲਾਚੀ ਟਾਉਨ

ਈਸਟ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਇਮਬਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਤਮਿਲ

ਨਾਡੂ

(2017 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 160)

ਨਵੰਬਰ 03, 2022

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਸੀਜੇਆਈ ਅਤੇ ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਬੂਤ: ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਤਮਕ ਸਬੂਤ - ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ - ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਕਾਰ ਦੀ ਡਕੈਤੀ, ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਾਰ ਵੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ - ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। 120(B), 147, 364, 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਅਨੁਭਾਗ.120(B)/149, 201 ਅਤੇ 396 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ - ਰੋ ਕੀ ਗਈ: ਪੂਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਸ ਪਰਿਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ; ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ6 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ7 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਘਟਨਾ; ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਟੀ ਆਈ.ਪੀ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਟੀ ਆਈ.ਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਯੋਜਿਤ; ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧੀਨ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਜਰ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲੇ ਸਨ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਖੋਪੜੀ-ਸੁਪਰੀਮਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਲੀਚਿੰਗ, ਸਪੱਸ਼ਟ, ਠੋਸ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼- ਦੋਸ਼ੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ - ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 - ss.120(B), 147, 364, 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ s.120(B)/ 149, 201 ਅਤੇ 396 - ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ - ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ

ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚੇਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.2 ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇਨਲੈਂਡ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤਿਰਿਕਤ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-19 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 29.12.2007 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕਥਿਤ ਅਤਿਰਿਕਤ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਉਹ ਟਰਿਗਰ ਪੁਆਇੰਟ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਤਿਰਿਕਤ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੁਕੌਂਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤੀ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿਲਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਅਤਿਰਿਕਤ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। [ਪੈਰਾ 8][4]

1.3 ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਜਿਸ ਅਗਲੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ "ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਵੇਖੇ ਗਏ" ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-6 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-7 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹੀ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਟੈਕਸੀਆਂ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਥੋਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਟੈਕਸੀ

ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

1.4 ਪੀਡਬਲਿਊ-6 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਪੀਡਬਲਿਊ-6 ਨੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਹਫਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਰੋਪੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਰਾਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਰੋਪੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਪੀਡਬਲਿਊ 7 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਤਾਂ ਤਬ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ 01.01.2008 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਆਈ।

ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਸਮੇਤ ਪੀਡਬਲਿਊ-6 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰਾਂ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਤਾਂ ਤਬ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਕੋਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਆਈ। ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਰ ਹੋਰ ਆਰੋਪੀ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਆਰੋਪੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਗਏ ਸਨ, ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰਾਲ ਸੀ, ਟੈਸਟ ਆਈਡੈਂਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਰੇਡ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਦੁਆਰਾ ਵੇਖੇ ਗਏ ਆਰੋਪੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਟੀ.ਆਈ. ਪਰੇਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਬਿਨਾਹ 'ਤੇ ਆਰੋਪੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਠੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਣ, ਆਰੋਪੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਠੱਪਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। [ਪੈਰਾ 10, 111H-48-A-G] ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰੋਪੀਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਜੋ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਇਕੱਠੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਅਧੀਨ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਰੋਪੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ "ਇਕੱਠੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ" ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਆਰੋਪੀ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤੀ।

1.5 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਥਿਊਰੀ", ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ. 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਇਹ ਵੀ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ

ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ. ਭਾਵੇਂ "ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਇਕੱਠੇ" ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕਿਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। [ਪੈਰਾ 12][48-G-H; 49-ਏ-ਬੀ]

1.6 ਜਦੋਂ ਲਾਸ਼ ਲੱਭੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੜਨ ਵਾਲੀ ਸੀ ਹਾਲਤ. ਲਗਭਗ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਜਰ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਲੇ ਹਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ. ਪਛਾਣ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਸੁਪਰ- ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਸਟ. ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰ- ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੈਡੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਰਗੇ ਸਬੂਤ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੈ ਸੁਪਰ-ਇੰਪੋਜ਼ੇਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼. ਇਹ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਪਿੰਜਰ ਉਸ ਦਾ ਸੀ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 13][49-B-F]

1.7 ਪੇਸ਼ਗੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-8 ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਬੈਸਡਰ ਸ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਾਰ, ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਿਊ ਨੂੰ ਕਾਰ ਵੇਚ ਕੇ ਲਏ ਪੈਸੇ- 8. [ਪੈਰਾ 14][49-F-H]

ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1984) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 116; ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਾਬਰਾਓ ਬੋਬਡੇ ਅਤੇ ਅਨਜ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ:

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(1984) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 116 ਪੈਰਾ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(1973) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 793 ਪੈਰਾ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(2007) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 755 ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(2019) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ (Cri) 354 ਪੈਰਾ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 160 ਦੇ 2017।

ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 22.07.2016 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 482 ਦੇ 2014 ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਨਾਲ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 410 ਦੇ 2017

ਮਿਸਿਜ਼ ਐਨ. ਐਸ. ਨਾਪਿਨਾਈ, ਆਸੀਤੰਬੀ, ਵੀ. ਬਾਲਾਜੀ, ਅਤੁਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀ. ਕੰਨਨ, ਨਿਜ਼ਾਮੁਦੀਨ, ਰਾਕੇਸ਼ ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀ. ਬੀ. ਗੁਰੂਰਾਜ, ਅਨਿਮੇਸ਼ ਦੁਬੇ, ਸਲੀਮ ਗੁਲ, ਡਾ. ਨੰਦਾ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਡਾ. ਜੋਸਫ ਅਰਿਸਟੋਟਲ ਐਸ., ਮਿਸ ਨੂਰੁਪ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼ੋਭਿਤ ਦਿਵੇਦੀ, ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਰਨਾ, ਮਿਸ ਵੈਧੇਈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ

ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

I. ਦੋਵੇਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 160 ਦੇ 2017 ਅਤੇ 410 ਦੇ 2017 ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 22 ਜੁਲਾਈ 2016 ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 436/2014, 482/2014, 490/2014, 175/2015 ਅਤੇ 176/2015 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ 22 ਜੁਲਾਈ, 2014 ਨੂੰ ਕੋਇਮਬਤੂਰ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਇਥੇ "ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ) ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 187/2008 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਯਾਨੀ ਐਸ. ਕਲੀਸਵਰਨ (ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 5), ਜੌਨ ਅਨਥੋਨੀਸਾਮੀ (ਜੌਨ (ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1) ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਯਾਨੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ @ ਰਾਜੇਸ਼ (ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4), ਆਰ. ਗਣੇਸ਼ਕੁਮਾਰ @ ਗਣੇਸ਼ (ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3) ਅਤੇ ਮੁਥੁਮਾਨਿਕਮ @ ਮੁਥੁ (ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120(ਬੀ), 147, 364 ਅਤੇ 302 ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ 120(ਬੀ)/149, 201 ਅਤੇ 396 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ:

ਪੀੜਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.1) ਜੌਨ ਅਨਥੋਨੀਸਾਮੀ @ ਜੌਨ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 410 ਦੀ 2017 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 5) ਐਸ. ਕਲੀਸਵਰਨ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 160 ਦੀ 2017 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ।

2. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.1 ਜੌਨ ਐਂਥੋਨੀਸਾਮੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਮੁਥੁਮਨਿਕਮ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.1 ਦਾ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3, 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਦੋਸਤ ਸਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.2. 18.07.2007 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.1 ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਰਾਜਦੂਤ ਕਾਰ ਬੇਅਰਿੰਗ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰ. TN-41-P-4980 ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਕਾਰ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਦਾ ਕਤਲ। ਉਕਤ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਕਤ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਪੋਲਾਚੀ ਵਿਖੇ ਫਾਇਰ ਸਰਵਿਸ ਕਾਰ ਸਟੈਂਡ। ਜਦੋਂ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਪਹੁੰਚੇ ਉਕਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅੰਬੈਸਡਰ ਕਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.1 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.4 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ | ਰਾਜੇਸ਼ ਨੇ ਉਕਤ ਅੰਬੈਸਡਰ ਕਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਘੰਟੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਦੁਪਹਿਰ 12:30 ਵਜੇ ਆਉਣਗੇ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਪਹੁੰਚੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਟਲ, ਪੋਲਾਚੀ ਵਿਖੇ, ਆਪਣੀ ਅੰਬੈਸਡਰ ਕਾਰ ਨਾਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਦੁਮਲਪੇਟ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। 18.07.2007 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 1.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜੌਹਨ ਥਾਮਸ ਉਦੁਮਲਪੇਟ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚੇ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰ. 2 ਦੇ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 5. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਕਤ ਅੰਬੈਸਡਰ ਕਾਰ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਮਾਪੱਟੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ 02:45 ਵਜੇ, ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜੌਹਨ ਥਾਮਸ ਨੂੰ ਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਨੇੜੇ ਰੋਕਿਆ ਵਡਾਬੂਥਨਮ ਅਤੇ ਅੰਮਾਪੱਟੀ ਰੋਡ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ। ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਸਾਜਿਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਜੌਨ ਥਾਮਸ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਕੇ, ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚ. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਬੈਸਡਰ ਕਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿਰੂਵਰੂਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਕਾਰ ਦੇ. ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ 25.07.2007 ਨੂੰ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਦੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਲਾਪਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪੋਲਾਚੀ (ਪੂਰਬੀ) ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 120 (ਬੀ), 147 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 364, 201, 396 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3, 4 ਅਤੇ 5 ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਸਨ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 120(B)/149 I.P.C ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

4. ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 28 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ 43 ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ

ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਹੋਣ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਿੱਟਾ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1, ਉਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-6 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-7 ਦੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 5 ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਿੰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-6 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-7 ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ: ਜੋਸਫ਼ ਅਰਿਸਟੋਟਲ ਐਸ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਧੂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤੀ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਕਾਫੀ ਸੀ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਬੂਤ। ਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ

6. ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਥਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੰਜ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਦਾਂਤ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਾਇਕ ਹਨ:

"153. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

a. ਉਹ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ 'ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ' ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ 'ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ' ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਕ ਹੈ 'ਸਾਬਤ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ 'ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਜਾਂ 'ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਾਬਰਾਓ ਬੋਬਾਡੇ & ਅਨ੍ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

"ਜ਼ਰੂਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕੇ ਅਤੇ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ 'ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਦੂਰੀ ਲੰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

b. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਸੰਗਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ,

c. ਹਾਲਾਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,

d. ਉਹ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ,

e. ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿਲਸਿਲਾ ਇੰਨੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨਾਲ ਸੁਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।"

7. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਆਓ ਜਾਂਚੀਏ ਕਿ ਕੀ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੜੀ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਬਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

8. ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-19 ਕਾਰਤਿਕੇਯਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੂਰਵ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 29.12.2007 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਐਸ. ਕਾਲੀਸਵਰਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪੋਲਾਚੀ ਟਾਊਨ ਈਸਟ, ਕੋਇਮਬਤੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ [ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ,ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਜਾਂਚ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 18.07.2007 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੁਕੌਂਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤੀ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ

ਬਾਹਰੀ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਜਗਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਪੁਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਬਾਹਰੀ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਸਬੰਧੀ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

9.ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਜਿਸ ਅਗਲੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ "ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇੱਕੱਠੇ ਵੇਖੇ ਗਏ" ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-6 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਥੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-6 ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ 18.07.2007 ਨੂੰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਪੋਲਾਚੀ ਵਿੱਚ ਦੁਰਾਈ ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 12:45 ਵਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਟਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿਥੇ ਉਹ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-6) ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜੌਨ ਥਾਮਸ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਆਪਣੀ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ TN-41-P-4980 ਸੀ। ਉਸ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-6) ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-7 ਵੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 18.07.2007 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਲਾਨੀ ਤੋਂ ਉਡੁਮਲਪੇਟ ਬਸ ਸਟੈਂਡ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਜੌਨ ਥਾਮਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਟੈਕਸੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੈਕਸੀ ਨੂੰ ਧੀਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ (ਜੌਨ ਥਾਮਸ) ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਗਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

10. ਪੀਡਬਲਿਊ-6 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ। ਪੀਡਬਲਿਊ-6 ਨੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਸਰਾਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਪੀਡਬਲਿਊ 7 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਤਦ ਹੀ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ 01.01.2008 ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਸਮੇਤ ਪੀਡਬਲਿਊ-6 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ

ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰਾਂ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਤਦ ਹੀ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਕੋਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਆਈ। ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਰ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਟੈਸਟ ਆਈਡੈਂਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਰੇਡ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਦੁਆਰਾ ਵੇਖੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਟੀ.ਆਈ. ਪਰੇਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

11. ਇਹ ਅਚਰਜ ਭਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕੱਠੇ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਕੱਠੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਣ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। **(ਸਟੇਟ ਆਫ ਗੋਆ ਬਨਾਮ ਸੰਜੇ ਠਾਕਰਨ)।**

12. ਇੱਕ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਇੱਕੱਠੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਅਧੀਨ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਕਿਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪੀੜਿਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ "ਇੱਕੱਠੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ" ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ ਜੋ ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪੀੜਿਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ।

13. ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਸ਼ ਲੱਭੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 5 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੰਕਾਲ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-16, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਸੁਪਰ-ਇੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **ਪੱਟੂ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦੀ ਰਾਜ** ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸੁਪਰਇੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯ ਰਾਏ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਪਰਇੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੂੰਕਿ ਸੁਪਰ-ਇੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਪੋਸਟ-ਮੌਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਪਰ-ਇੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਰਾਹੀਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰ□ੰਖਲਾ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਲਾਸ਼ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਭਿਯੋਜਨ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਜਿਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ, ਤਾਂ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਿਲੀ ਲਾਸ਼ ਜਾਂ ਕੰਕਾਲ ਪੀੜਤ ਦਾ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਨਹੀਂ।

14.ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਮੋਟੀਵ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਨੰਦੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਦੀ ਰਾਜ** ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੋਟੀਵ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੋਟੀਵ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰ□ंਖਲਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇਂਦਰਨ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਐਂਬੈਸਡਰ ਕਾਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਨੂੰ ਕਾਰ ਵੇਚ ਕੇ ਪੈਸਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

15. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੇ ਫੈਸਲਾਕੁਨ, ਸਾਫ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਚੇਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

16. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਨੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

17. ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਸ਼ਸ਼ਵਤ ਜੈਨ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate